

Előfizetési árak:

Egy évre . . . . . 4 forint
Félévre . . . . . 2 forint,
Negyedévre . . . . . 1 forint.

Szerkesztőség:

Kuraparti utca 31. szám, hova
a lap szellemi részét illető közle-
mények és az előfizetési pénzek
is küldendők.

SZENTESI LAP

VEGYES TARTALMU HETI KÖZLÖNY.

Hirdetésekre nézve

a lap hátsó oldala 40 helyre van
beosztva, egy hely ára bélyegdíj
nélkül 90 kr. Bélyegdíj minden
beiktatástól külön 30 kr.

„Nyiltér”-ben

minden egyes sor közlése 30 kr.
Bérmertelen levelek csak ismert
kezektől fogadhatnak el.
Kéziratok vissza nem adtnak.

Megjelen minden szombaton.

Felölős szerkesztő és kiadó tulajdonos:
SIMA FERENC.

Egyes szám ára 8 krajczár.

ÜDV A FRANCZIÁKNAK!

Magasan leng a franciák sasa,
Völgy, róna, bérce alatta elmarad;
Alatta összeolvad a világ,
Eltűnnek mind a választó-falak . . . .
Szállj büszke sas . . . ! Hódításod nemes,
Dicsőség a népek visszhangozzák;
Uralkodjál e vén világ felett!
A te két szárnyad: **Szellem és Szabadság!**

Nem jössz nekünk te ismeretlenül,
Szárnycsattogásod hallottuk mi már;
Mert **szellem** él, hódít s uralkodik
Tiszának és Dunának partinál.
És a **szabadság?** — Ezer éve, hogy
Féli az ellen sisakunk sastollát! —
A mennyi egy magyarban lakozik,
Szabaddá tenné egy csár birodalmát!

Jőjj büszke sas! . . . . Hódolva üdvözöl
Egy szív . . . . csak egy, de milliónyi kar!
Óh, mert midőn Frankhont öleljük át:
Egy szív ez a tíz millió magyar,
Kicsiny e nép, — te nagy vagy: nézd el ezt;
Ragyogó fényben állasz bár felettünk,
De hogyha minket szivedig emelsz:
Te kisebb nem léssz, s mi nagyokká lettünk!

Emelj magadhoz, mint az óriás
A kicsi testvért, mert testvér vagyunk;
Egy célnak élünk, ugyanegyre tör
Kardunk, szívünk, verejtékünk, agyunk:
Ha nő van szóban: mind egy-egy lovag,
Ha **visszatorlás:** mind hős — kisérem kélti!
A férfi gyermek tud lenni, ha kell,
S honért a gyermek itt is csupa férfi!

Szép, jó, igaz: szentháromság nekünk,
Épp úgy, mint nektek, — rég' időközön át;
A merre jártok, láthatjátok itt
Minden felé ez isten templomát.
S kell munka? Van. Ti vagytok mesterünk,
Példát szemünk csak ti tőletek váltott,
Hogy nem gyilokkal, — becsülettel is
Megléhet szerezni a **milliárdot!**

És most — hozott az isten titeket,
Im nyitva vár egész házunk s szívünk . . . .
S ha visszazáll a franciák sasa,
Népének a leghőbb üdvözlötünk!
. . . . Szállj büszke sas! Hódításod nemes,
Dicsőség kövek is visszhangozzák!
Uralkodjál e vén világ felett
Győzelmes szellem, győzhetlen szabadság!

CSÁKTORNyai LAJOS.

Soyez les bienvenus dans nos plaines!

Fordította: HORVÁTH JANKA.

Le jour où les héros de la liberté, des sciences, et des arts viennent sanctifier par leur amitié nos simples foyers, ce jour est comme un beau rêve pour nous.

Ah comme notre ame est pleine de plaisir! Nous sommes enchantés comme un jeune homme dont l'ame réveillée de son adolescence est rempli des nobles ambitions, des sentiments sacrés et il trouve enfin le maître qui lui indiquera le chemin à suivre, et lui montrera le but pour lequel il va lutter avec toute l'ardeur de son coeur, avec toutes ses forces concentrées.

Ce jeune homme ce sont nous hongrois, et vous illustres français vous êtes les maîtres dont les exemples, nobles, grands, et beaux pour toujours, nous désirons passionnément à suivre, et lesquels nous sommes résolus à exécuter.

Nous, qui habitons là au coeur de la Hongrie nous de magyars purs et vrais, nous soutenons, et gardons depuis des siècles l'attachement, l'amour, et l'admiration de la nation hongroise pour la plus noble nation de la terre, la grande nation française, et ces sentiments nationaux cristallisés, par l'histoire sur l'autel de l'amour de la patrie c'était un heritage chez nous, hérité d'une génération à l'autre, et il reste et s'agrandit dans le coeur de la nation hongroise soutenu par votre bienveillance et amitié.

Ah, illustres fils de la grande nation, vous avez bien fait d'être venus nous voir, vous, qui vous avez la grande mission dans l'univers de porter l'éclatant flambeau des sciences, des arts, et de la liberté du monde, pour éclairer les chemins de l'humanité à son dessein le plus haut le plus illustre.

Et si l'histoire universelle vous à indiqué de jouer ce grand rôle dans le monde, pourquoi éviterez vous les hongrois dans votre illustre chemin, nous, que nous n'etions jamais jaloux de l'éclatant, carrière de la nation française, au contraire nous nous sommes toujours enthousiasmés pour elle, nous avons toujours fierement suivi le drapeau de la civilisation tenu en haut par la nation laquelle était toujours la plus grande dans nos yeux, la plus admirée de nous, parce-que c'était la nation qui hélas accablée quelquefois par le désastre, s'est relevé toujours plus éclatante, plus admirable aidée et soutenu par l'amour de la liberté, et le travail honorable de ses enfants.

Peut-être que dans tout l'univers nous sommes la nation qui se sant la plus heureuse, la plus fière de pouvoir vous exprimer son amour pour vous et votre peuple.

Ah soyez les bienvenus chez nous au nom de l'éternellement invariable attachement, et d'amour.

Cette une ville simple, ces sont des maisons simples dont l'hospitalité hongroise enthousiasmée par l'attachement nationale vous a ouvert les portes.

Mais malgré notre simplicité nous vous attendons avec, assurance, et une joie fière, vous fils de la grande France, accoutumés d'y vivre dans des palais, entourés de la splendeur, nous savons que la nation qui a le plus grand et le plus noble coeur du monde, et les fils de cette nation ne chercheront pas à trouver chez nous des palais, et de la splendeur, mais le coeur pleine d'amour, c'est qu'ilsxy trouveront, et l'emporteront, avec eux pour l'éternité.

FRANÇOIS SIMA.

*) Hogy jelen vezércikkünk francia fordítása beosztható legyen, a francziából a magyar szövegnek négy első kikezdését el kellett hagyni.
Szerk.

Isten hozott! Isten hozott!

•Egy igazi magyar városnak azzal lehet legnagyobb örömet szerezni, ha alkalmat adunk neki megmutatni szeretetét Franciaország iránt.

Ezt írja Adam asszony „A magyarok hazája” című munkájának azon részében, hol rólkunk, — kik szerencsések voltunk öt vendégül fogadhatni, — megemlékezik.

A jeles francia író e véleménye lelkesít, boldogít bennünket; mert mi, kiknek nincs tudományunk, művészetünk és kulturánk, kik a magyar vendégszeretet erénye mellett nem bírnak egyébbel, csak a haza és szabadságszeretettől lángoló szívvel, egyedül és egyedül csak ennek tulajdonítjuk a kitünőt, örök becsű szerencsét, hogy ma, lelkesedéssel elteve mondhatunk itt egyszerű tüzhelyünkél „hozott Istent” a nagy és dicső francia nemzet szellemóriásainak, mint örömtől dobogó szívvel várt vendégeinknek!

Az örök lét legnagyobb szerencsáját éri és legboldogabb percét éli a föld egyszerű halandója, midőn minden földi gondtól felszabadulva, egy édes álomnak tündér képe tárul szeme elé, hol a költőként „Istenek üzik az emberi nemmel boldog gyűlésben, játékaikat óh gyönyörű szerelem!”

Egy ily boldogító álom nekünk e mai nap, midőn a szabadság, tudomány, költészet és művészet herosai szállnak ide le hozzánk, mint barátok, megszentelni egyszerű tüzhelyünket!

Óh mily gyönyörű önti el lelkünket! Fel vagyunk magasztosulva; azt érezzük, mit az ifju, kinek teljes öntudatra ébredt lelkét nagy és nemes ambíciók szent érzelme lepi meg s megtalálja a mestert, ki feltárja előtte az utat, melyet keresett s megmutatja a célt, melyért szive lángolásával, nemes elhatározása összes tetterejével küzdeni fog.

Mi vagyunk ezen ifju, s ti dicső franciák a mesterek, kiket nagy, örökszép és örökneves példátok után követni vágyunk s követünk!

Mi, kik itt lakunk Magyarország szívében, tiszta magyarok mind; századokon át őrizzük és tartjuk fenn a magyar nemzetnek szeretetét, ragaszkodását, bámulatát és hódolatát a föld legnemesebb népe, a nagy francia nemzet iránt! — S ezen nemzeti érzelem, mely a történelem által a hazaszeretet oltárán kristalissá vált, nálunk ivadékról ivadékra száll, s míg e nemzet élni fog, megmarad és nő folytonosan; mert leereszkedtek, barátságok által ti azt istápoljátok!

Oh! jól tettétek, hogy eljöttetek hozzánk, dicső nemzetnek jeles fiai, kiknek missiótok van az egész világon; mert ti magatokkal hordjátok a világszabadság, a tudomány, a művészet világító fátylóját, hogy utat jeleljetek az emberiségnek a földi lét legmagasabb céljai felé! S ha a világtörténelem nektek adta e dicső szerepet, nagy missiótokban miért kerülnétek el minket, magyarokat, kik nem nézzük irigy szemmel dicső pályafutását a francia nemzetnek, sőt lelkesülünk, büszkék vagyunk rá; mert azon nemzet kezében van a világcivilisatio zászlója, mely még akkor is a legnagyobb volt előttünk, mikor ezen zászlót tartó hatalmas kar egy pillanatra meghanyatlott, hogy azt a becsületes munka- és szabadság szeretet a másik pillanatban már annál magasabban, annál nagyobb hódolatot parancsolólag lobogtassa!

A föld minden nemzete között talán mi állunk egyedül, kiket boldogít ez a tudat és büszkék vagyunk rá, hogy titeket szeretünk.

Oh legyetek tehát a változhatlan örök ragaszkodás és szeretet nevében üdvözölve nálunk!

Egyszerű a város, egyszerűk a házak, melyeknek kapuit a nemzeti ragaszkodás által lelkesített magyar vendégszeretet ma megnyitotta előttetek!

De mi ezen egyszerűségünk mellett is nyugodtan, büszke örömmel vártunk benneteket, Franciaországnak fény és paloták között élő fiai; mert tudjuk, hogy azon nemzet, melynek legnagyobb, legnemesebb szive van, ezen nemzetnek fiai nálunk nem palotákat, hanem szívet keresnek s ezt megtaláljátok s magatokkal viszitek örök tulajdonul.

SIMA FERENCZ.

A francia vendégek fogadtatása.

Francia vendégeink fogadtatása iránti előkészületek városunk minden jó ügye iránt érdeklődő polgárát napok óta foglalkoztatják. — Alig van városunkban arra való ember, ki tagja nem volna valamely bizottságnak, melyek hivatják minden előintézkedést megtenni a fogadtatás sikere érdekében.

S amily nagy az öröm a városunkat ért ama kitüntető szerencse felett, hogy Franciaország jeles fiaí szerény városunkat is felkeresik, éppen oly nagy felkészültség tapasztalható az előkészületek körüli eljárásban.

Igaz, hogy ily ünnepélynek még nem volt színhelye városunk; de ily érdeklődést még nem is tapasztaltunk soha!

Előre is látjuk, hogy ma délután 5 órakor, mikor a franciák megérkeznek, városunk apraja nagyja talpon lesz és egy szívvel-lélekkel fogják kiáltani a fogadj istent.

Régen 6 órakor indul 40 kocsis Mágoosra a vendégek elé, kiket ott Stammer Sándor alispán fogad. A vendégek közel nyolevanevan lesznek, mert 68 van bejelentve, de ezekhez utközben is csatlakoznak.

A vendégek délután 2 és 3 óra között indulnak el Mágoosról és 4 órakor érkeznek a Vecseri Lászlóné tanyájához, hol a városi tanács nevében Nagy Imre tanácsnok és egy fényes lovas bandérium várja a vendégeket.

Benn a városban, a nagy vendéglő mellett felállított diadalkapu előtt, várja őket a polgármester a város képviselőivel. Itt a kocsik két sorban jönnek föl az utcán és megállnak Várady gyógyosztára előtt; s itt leszálnak a kocsiról s gyalog jönnek fela diadalkapuhoz, hol két oldalt fiatal lányok sorfala között lesz a felvonulás a diadalkapuhoz mialatt a lányok a vendégeknek csokrokat fognak át-nyújtani.

A polgármester által elmondott üdvözlő beszéd után a vendégek elszállásoltatnak.

Hét órakor találkozás lesz a nagyvendéglő termében, hol diszjektivényekkel lesznek a vendégek ellátva. Innen lesz a Széchényi uton felállított diadalkapu át alevonulás a Széchényi kertben rendezendő néptünnepély megtekintésére, hol Róza Emma kisasszony mond üdvözlő beszédet franciául.

Este 8 órára a vendégek a megyeház termében lesznek, hova a Farkasné féle patikától lesz a fátylas menet felvonulása, melynek élén Fekete Márton megyei főjegyző mond üdvözlő beszédet.

Ezután következik a bangett a megyeház nagy és két melléktermében 500 személyre.

Másnap reggel 9 órakor találkozás lesz a megyeház termében s innen indulás a Tiszához, hol a gáton a békény-mindszenti-tiszaszabályozási társulat által felállított diadal kapu át lesz az átmenet a Tiszához. A társulat diadal-kapuja védelmi eszközökkel van felszerelve.

A Tiszáig az egész fogadtatási bizottság kiki-azéri a vendégeket, a végrehajtó bizottság pedig egész Szegedig velök megy.

volna azon szerencsét fenntartani, hogy a megyénk székhelyén megjelenő kedves francia vendégeinket, magyar baráti szíveség és szeretettel fogadjam és megvendégljem, — fájdalom azonban, hogy régebben tartó egészségi állapotom és gyengédkedésem ez alkalommal ezt és megjelenésem is lehetetlenné teszi. Midőn polgármester urat felkérem, hogy a meg nem jelenhetésem miatt való sajnálatom és bánatomat a vendégek előtt tolmácsolni sziveskedjék, legyen meggyőződve polgármester ur, hogy ha önök között és az önök hazafias körében ezuttal részt nem is vehetek személyesen, de okvetlenül ott leszek szívben és lélekben, átérve azon kitüntést, mely megyénk székhelyét e látogatás folytán oly örvendetesen érintette.

Hazafias felkészüléssel, meleg érzellemmel üdvözlöm kedves francia vendégeinket és kívánom, hogy a mindenható vezérjelje őket utjokban és vigyék magukkal azon szent meggyőződést, hogy Magyarország lakosai a civilizáció zászlóját fennem lobogtató francia nemzet iránt a legőszintébb testvéri szeretettel és odaadással viseltetnek.

Meg nem jelenhetésemért újból mély sajnálatom kifejezve, maradtam

Kis Zomborban, 1885. aug. 6-án.

RÓNAY LAJOS,
főispán.

A franciák Magyarországon.

A magyar nemzet kedves vendégei, a hirneves franciák f. hó 12-én esti 10 órakor bocsusztak el a magyar fővárostól, hogy programjukhoz híven, az ország különböző vidékein tegyenek látogatást.

A program szerint a vendégek első sorban a magas Tátra vidékét keresték tel. Amerre utjuk vezetett, mindenütt a lelkesedés leirhatlan örömeivel fogadtattak. Dacára az éjjeli utazásnak, a közönség megszámlálhatatlan sokasága gyült egybe az egyes vasutállomásoknál, hogy egy szívélyes „isten hozott!“-tal üdvözöljék őket, mint a magyar nemzet kedves vendégeit.

Gödöllőn az ottani lakosok és nyaralók közül mintegy 200-an jelentek meg a pályaházban s harsány „éljen“ kiáltásokkal riasztották fel álmukból az alvó utasokat. A franciák lebecsülték az ablakokat s mihelyt az ősz Lesseps alakja megjelent, a cigány zenekar rázendítette a Marsailleset, utána pedig a Rákóczy indulni. — Ezen jelenetek minden állomásnál ismétlődtek s habár a vonat meg sem állott s a kívánsi nép a franciáknak az arcát sem áthatta, mégis lelkes éljeneket küldött a távozók után.

A külön vonat, mely a franciákat Dobsináig lyitte, kilenc kényelmesen berendezett hálókocsiból állott s mindenikben öt utas volt elhelyezve. Lesseps külön kocsit vitte, melyben az éjjeli is egyedül-töltötte. Éjtél után az egyes állomásokon megszün-tek az óvások, de amint hajnalodni kezdett, újra kezdetét vette a lelkes tüntetés s még az egyes vasuti őrházaknál is ünnepi díszbe öltözött közönség várta az érkezőket.

Rozsnyó város közönsége szintén fényes fogadtatásban részesítette a vendégeket. A robogó vonaton ülőket távoli taracklövések zaja figyelmeztette, hogy a rozsnyóiak ki akarnak tenni magukért. Úgy is volt. Az állomás épület ünnepi díszben tündöklött. Két, torony magasságu és füzerekkal körülfont árboeről francia és magyar nemzeti lobogók lengtek s a pályaudvart nagy számu, díszes közönség töltötte be, mely a vonat megérkezésekor harsány éljenzés től ki s mely mindannyiszor megújult, valahányszor a franciák a tüntetés viszonzásán Ma-

gyarországot éltették. Mihelyt a vonat megállott, fehére öltözött leánykák léptek elő s minden egyes kilépő francia vendégnek gyönyörű virágbokrétát nyújtottak át. A rozsnyói tülzölők is teljes díszben vonultak ki s kurtjeik harsogtatásával fejezték ki hódolataikat. Mintán a társaság együtt volt, Tölgyi Lajos tanár lépett elő s meglepően szép franciasággal a következő üdvözlő beszédet mondta: „Meg-tisztelő, hogy önök érdeklődnek szellemi és anyagi haladásunk iránt. Dobsina jégbarlangjának hidege után melegítse önöket rokonszenvtünk, melylyel szép hazájuk iránt viseltetünk. Fogadják szíves éljenzé-ket!“ E beszédre Coppé válaszlott, meleg szavakban biztositván a várost a franciák rokonszenvtéről.

A lelkes éljenzés a vonat indulásával újból felzuggott, mit a franciák kendők és kalapok lobogtatásával viszonoztak.

Hasonló fogadtatásban részesültek a vendégek Dobsinán, hol a pályaház szintén teljes virágdíszben állott s a tereket ünnepi díszbe öltözött óriási közönség lepte el.

A vendégeket fogadó csoport élén Fáy Gusztáv gömörmegei főispán, Szontagh alispán és gróf Andrássy Manó, a rozsnyói kerület képviselője állottak. Andrássy gróf üdvözlő beszédében hivatkozott arra, hogy a franciák mindig barátai voltak a magyaroknak. Az emigráció idejében alig akadt nemzet, mely a magyaroknak több szíveséget tett volna, mint a francia; illő volt, hogy a magyarok ezt a szíveséget, ha csak némilig is, viszonzhatták és ezért különösen a dobsinaiak örvendenek, hogy ebben a hálában nekik is részük lehet.

Andrássy Manó gróf szavait pereckig tartó zajos éljenzés követte, melyre a franciák nevében Lesseps a következőleg válaszolt: „A francia vendégek végtelentlenül örvendenek, hogy Dobsinára eljöbettek, melyről már hallották, hogy ez Magyarország leg-szebb vidékeinek egyike. Azt is hallotta, hogy a dobsinaiak jobbára német eredetűek, de jó magyarok. Ezt kívül becsüli beünök és kéri őket, hogy jövőben is első sorban magy a r ul érzenek.“

Ezután a vendégek a tarackok durrogása mel-lett gróf Andrássynak kézen álló négyes és ötsz fogataira ültek és a vadregényes straczenói völgyön át a dobsinai jégbarlang előtt levő vendéglőg haj-tattak. Az egész ut rendkívül kedélyesen folyt le. A francia vendégek és a magyarok enyegések és tréfák közt tették meg az utat. A ritka szép vidék-től valamennyien el voltak ragadtatva és sokszor maguk a franciák állították meg a fogatokat, csak-hogy mentül tovább gyönyörködhessenek a vidéken.

Egy ily megállapodás közben Lesseps felol-vasta azt a levelet, melyet feleségétől tegnap ka-pott. Azt írja neki, hogy vigyázzon az egészségére, mert tudja, hogy nagyon szeret legénykedni s azt is figyelmebe ajánlja, hogy ne sokat forgolódjék a szépek körül, mert mihelyt értésére esik, hogy ott valamely szép hölgyvel viszonyt kötött, ugy azon-al válopört indit ellene.

Leirhatatlan az a pajzanság s igazi francia jó-kedv, mely lépten-nyomon uralkodott s így az uta-zás a dobsinai barlangig rendkívül kedélyesen folyt le. A dobsinai vendéglő előtt is óriási néptömeg várt a vendégekre. Távol vidékekről összesereglet-tek, csakhogy a franciákat láthassák. Leirhatatlan az a lelkesedés, melylyel őket fogadták. Kurtösök álltak mindenfelé, kik a Marsailleset és egyéb fran-cia dallamokat fújtak. Maga a közönség is minde-nütt énekelte a magyar és francia hazafias dalokat.

A dobsinai barlang alatt levő vendéglőben né-hány perig pihenve, a társaság megindult a bar-langhoz. Lesseps elől ment és az egész utat a né-

kül tette meg, hogy csak egyszer is pihent volna. A jégbarlang előtti sátorban a szokásos pihenés alatt francia vendégeink beirták nevetket a vendég-könyvbe és aztán a társaság a világhírű jégbar-langba ment, mely 800 lámpával volt megvilágítva. A barlang nagyszerűsége, a természet csodálatra-méltó játéka ott a szó szoros értelmében bálmulatba ejtette vendégeinket.

A barlang megtekintése után lenn a vendégfo-gadóban Dobsina városa lakomát adott, melyen mint-egy kétszázan vettek részt. Az asztalfőt Lesseps és gr. Andrássy Manó foglalták el.

A pohárköszöntők sorát Andrássy Manó gróf nyitotta meg a királyra mondott toszjával, melyre Lesseps felett, ki poharát a nemes grófra emelte. A köszöntők sora ezzel megnyilván, megeredt a szel-lemesebbnél szellemesebb beszédek árja, melyeknek éle természetesen a magyar-francia barátság mind szorosabbra fűzésére irányult.

A dobsinai jégbarlang megtekintése után a társaság Poprád és Virágvölgyön át Tátrafüredre indult, hol a fürdő bejáratánál francia és magyar lobogókkal gazdagon ékesített díszkapu volt fel-állítva „Isten hozott“ felirattal. Egész Tátrafüred fény-árban uszott s a nagyszámu közönség lelkes éljenzéssel tüntetett a franciák mellett.

A vendégek Tátrafüreden mindenek előtt fit-ródni mentek, mely alkalommal nem győzték eléggé bálmulni és dicsérni a gyógyhely szép berendezését és a víz erős gyógyhatását. Fürdés után a vendég-lőben gyültek össze, hol tiszteletükre lakomát ren-deztek.

Majd kocsikra ülve, Tisza Lajos gróf kalau-zolása mellett a fürdőt tekintették meg.

Érdekesnek tartjuk e helyen felemlíteni Les-sepsnek azon sürgönyét, melyet f. hó 14-én Tátra-füredről Párisban lakó nejehez menesztett s kit arra kér, hogy mulasson jól; mert ő is ugyan azt teszi. Arról, hogy valamely szép magyar hölgy nem ra-bolja-e el szívét, nem állhat jót s ha mégis betegten találna Párisba visszatérni, ugy e betegségenek oka csak szívhajlehet. (Magsugnik e helyen, hogy Lesseps Ferdinánd 82 éves s tíz gyermek atya. Bálványo-zásig imádott ifju neje jelenleg áldott állapotban van s reméli, hogy Pesten tett azon nyilatkozatát, mely szerint születendő tizenegyedik gyermekét, ha fin lesz Sándorra, ha leány, Margit névre fogja kereszt-teltetni, — beválthatja.)

Lesseps Dobsináról Tátrafüredre menet nem győzte eléggé bálmulni a vidék gazdaságát s na-gyon csodálkozott, hogy oly kevésbé aknázzák ki. Behatóan kérdézköszökdött a viszonyok felől; megtu-dakolta a földtani és hidrográfiai viszonyokat s azt mondta, hogy e vidékből sok milliót lehetne még kiaknázni. Miért is felkért egy értelmes, fran-cián tudó bányabivalatnokot, hogy írni meg neki terjedelmesen a vidék viszonyait s ő még az ősz folyamán lerándul Budapestre, hogy felolvasást tar-tson a vidék kiaknáztatásáról és meglehet, hogy azután ő veszi kezébe a kezdeményezést.

A Tátrafüreden jelenleg beteges fekvő Klótild főhercegnőhöz, József főherceg fenséges nejehez, Les-seps indítványára, a franciák a következők iratot küldték: „Les voyageurs francais expriment a son altece royale madame l'archipchesse Clotilde leur regrets du deuil, qui ne leur permet pas de dé-pu-ser á ses pieds l'hommage de leur profond respect.“ (A francia utasok részvétüket fejezik ki Klótild ki-rályi főhercegnasszony ó fenségenek ama gyászért, mely nem engedí nekik, hogy letegyük lábához mély tiszteletük nyilvánítását.)

TÁRCA.

A NEVELŐ UR.

BESZÉLY (34)
SIMA FERENCZTÖL.

(Folytatás.)

A nevelő néhány perc múlva elhagyta a be-teg szobáját, kieszközölve azonban, hogy többször jelenhessen meg a beteg ágya mellett.

Kalocsayné egyedül maradt idősebbik leányá-val, Klárisssal, ki még mindig ott térdelt anyja ágya előtt. Midőn a nevelő elhagyta a szobát, Kalocsayné odafordult leányához.

— Mariska és Zsiga hol vannak? — kérde az anya halkán.

— A nevelő kisasszonyokkal vannak kin a kertben. — Behívjam őket, anyám?

— Ne, sőt fordítsd rá az ajtót, hogy senki se háborgathasson bennünket.

Kláriska némán nézett anyjára, azt hívé, hogy anyja nagyon rosszul van, s nem akarja, hogy há-borgassák. A szegény gyermek sirva fakadt. — Oh anyám, én ugy remegek. Féltelek. — mondá.

— Légy nyugodt gyermekem; e pillanatokban egészen jól érzem magam; de veled van komoly beszédem, melyben nem akarom, hogy háborgassa-uk bennünket.

Kláriska, anyja ezen megnyugtató nyilatkoza-tára, bezárta az ajtót, szép, nagy szemeből azonban folytonosan szívárogtak a könyvek.

— Új ide mellém, gyermekem.

Kláriska visszatértél anyja ágya mellé és némán nézett a betegre, ki fűrkészöleg szegezé sze-meit leányára.

— Istenem, te megijesztesz anyám.

— Ószinte leszesz-e, ha kérlek tőled valamit Kláriska? — kérde az anya komolyan.

— Igen, anyám.

— Mondd, gondoltál-e már arra, hogy egy-szer férjhez is mehetsz?

— Soha!

— De ha valaki megkérné kezdet?

— Nem tudom; amint te akarod anyám.

— Én akarom.

— Hogy férjhez menjek?

— Igen, leányom. Ez a nő sorsa s élete e é l j a.

— Mig te élsz, addig nem akarlak elhagyni, anyám.

— De hátha én soká élek?

— Oh! nekem egyedül ez teheti boldoggá életemet.

— De én óhajtom gyermekem, hogy férjhez menj.

— De hiszen még én gyermek vagyok s tud-tommal nincs is senki, ki velem törődne.

— Te Kláriska, szólt most mély, esdő hangon az anya, hogy szinte megremegtette a gyermek szí-vét: tudod-e, hogy kit óhajtanék én neked férjül?

A leány fejté lesütve hallgatott; anyja még soha nem beszélt neki ilyen dolgokról. Szíve heve-sen dobogott; de nem a kíváncsiságtól, hanem a félelemtől.

— Nem vágyol tudni anyád akaratát?

— Oh anyám! ne beszéljünk erről, inkább ró-lad, arról, hogy te fel fogsz gyógyulni és akkor mi mindnyájan boldogok leszünk.

— De hátha én meghalok, s ti egyedül ma-radtok minden gyámól nélkül. Ez meglehet gyer-mekem. Ettől remegek és épen azért akarom, hogy mig élek te addig férjhez menj, hogy aztán egy becsültes, derék férj oldalán oltalmad alá vehesd testvéreid, kiknek anyjok lesz és felneveled őket, mint én tenném, ha életemnek kedvezne az Isten. . .

— Elég, elég, anyám! kiáltá a leány: ne be-szélj így; mert megszokad a szívem.

Kalocsayné egy kissé fel volt ingatva s hal-vány arczán fény derengett. — Nos? folytató: mit szólsz hozzá, hogy én neked férjét választottam?

Kláriska nem szólt semmit, csak sirt.

— Megmondom neked, akarom, hogy ismerd zándékomat: én a nevelőt választottam férjedül.

A leánynak ellált lélekzete erre a szóra. A ne-velőt, az egyszerű, szegény Darabos Sándort, kit anyja oly nehezen bírt megszokni!

— Ót szántam neked. De mond, tudnád-e őt szeretni?

Kláriska felemelkedve anyja ágya mellől, né-mán nézett a betegre s ugy állt ott, — mintha tag-jai kövesedni kezdenének.

— Óh, oly jó, becsültes, okos és erőlyes férfi ő, hogy boldog lennék, ha megszeretnéd.

Kláriska már álmódozott szerelemről, gondolt rá ugy regény olvasás közben, hogy majd egyszer ő is szerethet és őt is szerethetik; de lelke még éppen nem lelő meg ideálját, azt az alakot, ki hi-valtvaless meggyujtani-lelkében a szerelmi szövétnékét. A nevelő ural sokat beszélgetet, szerette is őt, mint oly férfit, ki egész lelke hevével estlögött mindnyá-juk boldogságán; de e szeretet nem haladta tul a tisztelet és becsülés rokonszenvt. — Ez nem sze-relem volt. S a nevelő maga sem adott arra alkalmat, hogy őt másként tekinték a háznál, mint azt a férfit, ki azért van a háznál, hogy a szülőknek a gyermekek nevelésénél, tanításánál segítőkzzék.

— Nos, gyermekem? kérde az anya, mit szólsz ohajtásomhoz? — Gondoltál-e valaha ezen ifjura?

— De anyám . . .

— Gondolkozz felette.

— Én nem szeretem őt, felelt a leány határo-zottan. — Nem szeretem és senkit, de senkit nem is szeretek.

— S ha én akarom, hogy hozzá menj?

— Megtenném; de boldogtalan lennék, s azt hiszem a nevelő ur is, ki ha már egyáltalán beszél-getett velünk, sokkal szivesebben és sokkal többet foglalkozott Mariskával.

— Mariska még gyermek.

Kláriska nem szóltsemmit; de lelkét kinozá anyja beszéde. — Ót soha, de soha!

Most az ajtón kopogtak. Kláriska anyja pa-raucására kinyitá az ajtót, melyen Hubay ur lépett be, kezében egy levelet tartott s arcán megelé-gedés tilt.

— Bodoky alispán és Sali szolgabíró fel van-nak állásaiktól függesztve, mondá meglegedetten és érees hangon az öreg; de én ezzel nem elégszem meg, én azt kívánom, hogy elzárassanak.

Kláriska, még nagyapja beszélt és közeledett a beteg ágyához, szépen kiosant a szobából, s amint a terrasseről lépett, Darabos Sándor, a nevelő állt előtte.

— Egyedül van a beteg kérdé?

— Nem, szólt zavarral a leány: nagyapám van nála, s midőn inkább szgta, mint mondta ezen szavakat, gyorsan távozott, anélkül, hogy szeméit csak egy pillanatra is rávetette volna a nevelőre.

Darabos Sándor némán nézett az előle feltu-nést keltőleg menekülő leány után és megértette, hogy mit jelent ez a magatartás és e pillanathan jól esett neki, hogy a leány idegenkedik tőle. Hi-szen ő nem is gondolt volna erre ő, a szegény ne-velő, a gazdag földes ur szép leányára? Soha! S az az érzés is, melyet Kalocsayné láttára érzett, inkább a csodálat, az imádat érzete volt. — S ez szabad a szegénynek is. Az ifju azért mégis ugy érzé, hogy súlyed alatta a föld, s azt gondola, hogy mégis el-hagyja ő ezt a családot; mert hiszen, ha Kalocsayné megtalálna halni, neki tovább ugy sinez itt semmi helye; mert akkor a leányokat a rokonok veszik magukhoz, az öreg Dohyra nem lesz ez bizva, s ha meg nem hal, akkor meg szenved és előtte áll foly-ton az a kép, melyé elő még imádkoznia sem sza-zabad leborolni. — El innen el! kiáltott az ifju és tántorogva lépdelt vissza szobája felé.

Ez alatt Dohay ur kedvére kibeszélte magát a beteg előtt, hogy ő milyen és milyen bűntetésre tartja méltónak az alispánt és a szolgabíró.

Kalocsayné nem érdekelte ez a dolog; az ő lelkét most nem a visszatérési érzelmé, hanem gyer-mekei jövője foglalta el és szándékát elmondta apjának is.

— Hát hiszen az tagadhatatlan, szólt az öreg ur, hogy ez a nevelő ur nagyon derék, becsültes ifju s már én is régen gondoltam erre.

(Folytatása következik.)

Bírói ítéletek állatok ellen a középkorban nem egyszer fordultak elő. 1120-ban Lavu püspök egyházi átok alá vetette a mezei egereket és hernyókat. 1386-ban Fataiseben törvényt írtak a szarvasok ellen, mely szerint a szarvasok elpusztítása egy dísznő, mivel egy gyermek megégett 1477-ben a bazeli hatóság megégett tetett egy kakast, mely állítólag tojást tojt. 1499-ben a besuvasi törvényszék felfüggesztette egy ökröt, mivel egy fiatal embert agyonszar. 1554-ben lausannei püspök excommunicálta a nádalyokat, mivel halainak nagyon ártottak. 1394-ben Montingban felfüggesztettek egy dísznőt, mivel szentelt ostyát evett. 1690-ban Anvergneben a hernyókat „idegen vagy onnan hozott” miatt törvénytelennek elítélték, hogy egy bizonyos helyre vonuljanak vissza, hol megemissitendők lesznek.

Könnyező tyúk. „Volt nekem egy kedves tyúkum, — dicsekedik nem rég egy bácska ember, — nagyon okos állat volt. Mindig az asztalom körül kaparászott, ha ebédeltem. Valahányszor pedig észrevette, hogy lágy tojást eszem, könnyezői kezdett. Síratta korbácvetést reményeit!

Kinvallatás. Nagyszomben írták a „P. Lloyd”-nak a következő vérlázító esetet: Nem régen H. M. nagydísznői lakos házában lopást követtek el. H. szolgájára gyanakodott és ezért őt elzárta a pincébe. A szolga váltig erőltette, hogy ártatlan s H., csak hogy vallomást csikarjon ki belőle, meztelen tetét tűzre vassal égette. Mivel azonban így sem vallott, a helységigazgató kísérték és ott zárták el; valamint később pedig Nagy Szabonba kísérték át. Itt azonban égési sebei miatt a kórházba kellett vinni gyógykezelés végett. A mint ennek Nagy Diaz nédon nevézt vették, félve, nehogy a község fölvilágosultságát és a kellemetlen eset kedvezőtlen színben tüntesse föl, a helység előjáróját és orvosát Nagy Szabonba küldték és a megkínzott szolgát visszavitték Nagy Disznódra. De ekkor már híre terjedt a dísznőiak humánus eljárásának: a királyi ügyészség is megtudta és az ügy kiderítése végett vizsgáló bizottságot küldött Nagy Disznódra. A mint beszélik, a szolgának tetemes összeget adtak, csak hogy hallgasson. A jelen esethez hasonló kinvallatások különben napirendben vannak Nagy Disznódon.

Hó a Kárpátokban. A közeli jövő időjárásnak ebben rejtek nyitja, hogy a Tatra-hegység múlt hó 28-án nagy hóval borított el. A Tatra-Füredre időző vendégek már egy hét óta fűtött szobákban élvezik a fűrdőzés idylljét.

Megfordulás. A mama egy oktatási bálba készült leányai: Edelem, ha valaki házassági ajánlatot tesz neked, csak utasítsd hozzá! Igen, — válaszol az dúcán, — hogy aztán te menj vele az oltárhoz!

A kóristáné regénye. Az „Arsd és Vidke” közli a következő érdekes történetet: Pisák Mária megköpő szépség volt Pankotán, a ki után az őz azes fiatalok rajongott. A leány igen szegény szülőktől származott, de teljesen tudatlan volt szép ségének a azt a színpadon határozta el érvényesíteni. Körülbelül hét évvel ezelőtt egy szegény vidéki színtársulatba lépett be, mint kóristáné. — A gyönyörű leányt ugyan kevés hajlama volt a művészethez, de szépsége mindenütt föltűntést keltett. Kéborlás közben — hogy, hogy nem, — Hamburgba jutott ki, a hol egy olasz fiatal embernek annyira megnyerte tetszését, hogy az nőül vette s Amerikába vitorlázott vele New Yorkban telepedtek le, a hol a férjnek kedvezett szerencse, úgy, hogy ma New York legelőb pénzintézetének az igazgatója.

pompás fizetéssel. A mint a szép színésznő ily szerencsés körülmények közé jutott, elhatározta, hogy Pankotán levő szegény fűstevérjéről gondoskodik. Így is azonnal levelet, de kevés eredményre, mert fivére elküldte Pankotáról és Casandreye egyik uraságánál szolgált, mint kocsis. A volt színésznő ekkor Pankota községéhez fordult, hogy kasszanak fivére után, ily módon aztán megkapta fivére címét, a kinek azonnal levelet írt, tudatta vele nagy szerencséjét, valamint elküldte az ő meg a férje arképét. Azt írta neki ezenkívül, hogy anyagilag is fogja segíteni és kérte, hogy írjon helyzetéről és küldje el arképét. A kocsis a napokban fényképez tette le magát Aradon s a mint a kép elkészült, nyomban elküldi a szerencsés nővérenek, aki gondoskodik fog róla. Legalább a szegény fű nagyban bizik.

Irodalom.

Vörösmarty. A magyar költő király költeményeinek díszkiadásból újabb megjelent 3 füzet. (36, 37, 38.) Tompácából pedig a 7-ik és 8-ik füzet. A két nagy költő művei M-hner Vilmos kiadásában jelennek meg a legdíszesebb kiállításban. Egy füzet ára 35 kr. Füzeteként nálunk házhhoz hordatja e műveket Desző Sándor könyvkereskedő.

A „Csongrádmezei Napta” a jövő hó elején ki kerül a sajtó alól és pedig igen díszes kiállításban, kép-ekkel. B-nne lesznek megénk országos képviselőinek arképei is érdekes életrajz és jellemrajzokkal.

A Magyar Házasszony. Az e cím alatt Budapestben megjelent háztartási, gazdasági és szociológiai kézikönyv, mely a magyar gazdaságok országos egyetemes hivatalos közlönye, előfűzetési ára egy évre 6 ft, félve 3 ft, negyedére 1 ft 50 kr. Előfűzetletti legelőszörűben post utalvány által a Magyar Házasszony kiadóhivatalán Budapestben véli 12 ut. Nyutaványzárán ok ingylen küldetnek mindörökké, kik a kiadóhivatalon székert — legelőszörűben levelező lappal — fordulnak.

Előfűzetletti kézikönyv a „Gondtűz” regény-folyóirat. Lőla 42-47. számok Diocesetes tőrökéssel tartja fent, sőt emeli azt az irodalmi színvonalra, melyben megindulást okozta be magát. Ez idő alatt a legjobb irodalmi értéket egyesítette. Nincs egy szava sem, melyből a szépirodalomnak legjobb nevének a munkásságát dolgozta ki. A regények, elbeszélések mellett költeményeket is ad s akkor a szépirodalom minden barátjának igényeit igyekszik kielégíteni. Most három eredeti regény folyik benne: „Az új főispán” Tolnay Lajostól, „A végzet” Margitay Deszőtől és „Svákéti támad, székely bánja” P. Szathmáry Károlytól. A negyedik regény pedig „A gránátkőves asszony,” a német irodalomban oly népszerű Marlit műve. Ennek magyar fordítását együtt jelennek meg a német eredetivel, melyet a „Gartenlaube” kiadó, Kő-téményekkel találkorunk Dalmady Győzőtől, Csák-törvény L. Jostól, Petri Móról, Revicky Gyulától, Laska Gusztávától stb. Elbeszéléseket pedig Ejsanvay Károly, a régi der-k írók, kik csak nagy hírnök azáltal meg továbbá Tóth Béla, kedves elbeszélővel „Két haragság”, „Magyar kedélyesség” Depré Alajostól, „Hogyan vallott Géza szerelme” Muszilai Jánostól, „Az én kis fiam” Gyarmati Zsigánótól, Az öltő boldus Szalmás Arnoldtól, A Rács Boglárától Petri Istvánától, Magyar kőhős szerele Sz. na Tomástól, A ne-felejt esztor Bartha Rezsőtől, Egy boldogtalan asszony Kisteleki Edőtől Jus primae noctis Mikszáth Kálmántól és egyéb apró tanulságos és mulatóttó cikke. A gyorsan emelkedett, folyton erősülő vállalatból minden héten három nagy iv jelenik meg. Kijárá és székességi Székely Aladár Budapestben A lap vezetését, s iut főmunkatárs. Tolnai Lajos vette át a vállalatot örömmel le-tetőltani, mer nagyon alkalmas rá, hogy biztosra a nálunk annyira elterjedt külföldi hasonló vállalatokat, a magyar olvasmányokkal lássa el a magyar családokat. Előfűzetletti ára egész évre 6 ft, évnegyedre 1 ft 50 kr.

„Ország-Világ.” A legkiválóbb magyar képes hetilap 32 ik (augusztus 8.) száma is a szokott gazdag tartalommal jelent meg. Közleményei a következők: A legutolsó husz Tóthi Róbertől; székességi én, költemény Jakab Odontól; Majolika kiállításunk. Egerpatoki Márk Gézától; A félhold a kereszt ellen; Szokolay Kornélól; Szent Márk egyik galériája.

elbeszélés Majthényi Flórólól: Hitem, költemény, Palágyi Lajostól: Két vén gyerek, regény Gabányi Árpádtól: A hétről. Borostyáni Nándortól, Az e heti szám is gazdag művelési képekben s van két érdekes kiállítási kép is A változatos rovatok, a kiállításról, könyvpiac, vidéki élet, sport, hymen, gyászrovat, innen-onnan, rejtvények. Az „Ország-Világ” előfűzetletti ára: január-decemberre 10 ft, január-juniusra 6 ft, április-junius 2 ft, 50 kr. június-decemberre 5 ft. Az „Egyetértés”-nel együtt: egész évre 28 ft, félve 14 ft, negyedére 7 ft, egy hóra 2 ft 50 kr. Az előfűzetletti pénzök a Pallas Irodalmi és Nyomdai Részvénytársasághoz küldendők, kecskeméti-utca 6 ik szám.

„Képes Családi Lapok” 46 ik számának tartalma: Szívek játéka [Elbeszélés vége] Balázs Sándortól, Tündérmesék [Költemény] Kvádi Dánieltől Földünk történetéből [Tárca] Zombori Gedőtől, Sölyva Dany, [Elbeszélés vége] Veres-kövittől A Vitorlavázon története. [Elbeszélés vége] Kistelesky Edőtől A tengr-titka [Angol elbeszélés, folytatás] Házas-ság pénzért [Regény folytatás] Br. Horváth Miklóstól Vasár-nap a kiállításon [Tárca] Yan Csöhl Egy fogadás novellája [Elbeszélés folytatás] Dr. Engel Gyusától Fanst [Targenyvíván elbeszélés. Folyt-tás] Fordította Zantkocsis Kálmán Képmagyarázóktól. Minden féle. Képek. A negyedik névenapján. A rézsa jólata A régi ismeretegy Melléklet Az Igaznyon Át [Regény Székely Jánostól 97-112 oldalra. A honiton: Hó-i napotár Székely-társaság pont talány Talányok megfogás. Meseleltő. Névsora Jutalmak Hymen Gyászrovat stb. Előfűzetletti: Mőloer Vilmosnál, Budapest IV ker papnövelő-utca 8 sz. Egész évre 6 ft félve 3 ft negyedére 1 ft 50 kr.

Budapesti piaci árak.

	Budapest, aug. 14.	Budapest, aug. 14.
Buza tiszavidéki	7 ft. 50 kr.	7 ft 95 kr.
pestvidéki	7 - 40 -	7 - 80 -
Rozs	6 - 20 -	6 - 40 -
Árpa	5 - 40 -	5 - 85 -
Zab	6 - 05 -	6 - 20 -
Kukorica	5 - 40 -	5 - 45 -
Köles	— — —	— — —
Disznózsír	46 - 25 -	46 - 75 -
Szalonna	49 - 50 -	50 - — —

Az árak 100 kilogrammonként értendők.

Köbányai sertésvásár.

KÖBÁNYA, 1885. aug. 14.

Az tizletváltozatlan. Magyar urasági öreg, nehéz 39—40 ft, fiatal nehéz 42—42½ forint, fiatal, közép 42—43 forint, könnyű 43—44 forint. — Szedett nehéz 40—41½ forint, közép 41—42 forint, könnyű 42—43 forint. Szerbiai nehéz 40—42 forint, közép 40—42 forint, könnyű 40—42 forint. — Hízó 1 éves élőszuliban — — — forint, hízó két éves élőszuliban % — Az árak hízalt sertéseknél páronként 45 kilós és 4% levonással kilogrammonként értendők. Makkos sertés, élőszuliban 4%-os levonással. — ft.

Vasuti menetrendek.

Szegedről Budapestre.
Személyvonatok: 2 óra 45 perc délután, 2 óra 44 perc éjjel.
Gyorsvonat: 2 óra 39 perc éjjel.
Omnibusz vonat: 5 óra 39 perc reggel.
Félegyházáról Budapestre.
Gyorsvonat: 3 óra 48 perc reggel.
Személyvonat: 4 óra 28 perc reggel.
Omnibuszvonat: 10 óra 37 perc reggel.
Személyvonat: 4 óra 28 perc délután.
Kunszentmárton-Szolnok.
Omnibuszvonat: 12 óra 46 perc délután.
Szolnok Kunszentmárton
Omnibuszvonat: 11 óra 22 percek délelőtt.

Gőzhajózás a Tiszán.
Szegedről Szentesre: kedden és pénteken reggeli 5 órakor.
Szentesről Szolnokra: kedden és pénteken délelőtt 10 órakor.
Szolnokról Szentesre: hétfőn és csütörtökön reggeli 5 órakor.
Szentesről Szegedre: hétfőn és csütörtökön délelőtt tíz és fél órakor.

Nyilttér.
A tulajdonképeni ezen országban uralkodó betegség.

Mint valamely tolvaj, éjjel lep ez meg bennünket. Némelyek mell-és oldalnyílásban, olykor derekfájásban is szenvednek; báyadtság és álomság által lepetnek meg, szájuk ize rossz, különösen reggelenként; a fogakra bizonyos tapadás nyák rakódik le; étvágyuk rossz, gyomrukra mint egy kő, ugy nyomja valami, s olykor gyomrukban bizonyos zsibbadtságot éreznek, mely étkelés által el nem osztható. — Szemei besznek, kezei s lábai hidegek a tapadások; kis időre rá köhögs áll be, eleinte csak száraz, néhány hónap multával azonban bizonyos zöldes színű kiköppéssel párosulva; az illető folytonos báyadtságot érez, az álom nem hozza meg neki a kellő pihenést; azonfeül idegesség, ingerültség s roszk-dvűve válik, balsajtelmek gyótrik; ha hirtelen felkel, szédülést érez, s az egész világ keringeni látszik vele; belső eldugulnak, bőre olykor száraz és forró lesz, vére megsűrűdik a megalszik, szem felére megsárgul; vizelete csekély s setét színű s hosszabb időig való állás mellett illédék válik ki belőle; továbbá az étel gyakran felbőfög, mi közben neha edesség, néha pedig savanyus ízt érez, mit gyakorta szivobogás követ; látása elvész, szemel előtt setét foltokat lát s a legnagyobb fokú ki-mertültség és elgyengülés vezet rajta erőt. — Mind ezen körülmények felváltva lépnek fel, s bizton felvehető, hogy az ország népességének majdnem egy harmada ezen betegség egyik vagy másik nemében szenved. — T pasztaltott, hogy ezen betegségek lényege az orvosok által gyakran félre ismertett; némelyek által májba gyauant, mások által mint emésztetlenség, ismét mások által mint veséba stb. lett gyógykezelve, a nélkül, hogy ezen különböző gyógykezelések közül csak egy is sikeres lett volna, míg ellenben a „Shaker kivonat” ezen betegséget minden egyes esetben tökéletesen elhárította. Ezen kitűnő gyógyszer valamennyi alább felsorolt gyógy-szertárak mindegyikében kapható.

Oly egyéneknek, kik dugulásban szenvednek, a Seigel fele hashajtó labdacokra is van szükségük, a „Saker kivonat” kapcsolatban. A Seigel-fele hashajtó labdacok meggyógyítják a dugulást, elűzik a lázt és a meghűlést, megszabadítják a főfájástól s elfolytják az epekiómlést. Ezek a legbiztosabb, legkellencesteb s egyszerűsöd a legköltötebb labdacok minden eddig készítették között. A ki ezekkel csak egy kísérletet is tett, azok használatát bizonyára nem fogja elbánn hagyni. Enyhédeden s minden fájdalom elűzése nélkül hat.
Ára egy palack „Shake fele kivonatnak” 1 ft 25 kr., 1 doboz Seigel-fele hashajtó labdacoknak 50-kr. Magyarországi fóra tar: 18—20 Budapest: Török Jozsef gyógyszerártára király utca 12. Szentes: Városi L. és Podbradszky Ferenc uraknál.

H I R D E T E S E K.

525.—885.
Árverési hirdetmény.
A szentesi árvaszék részéről közhírré tétetik, hogy fele részben Vass Juliánna Borbás Józsefné, másik fele részben Varga Juliánna s több kiskoru gyermekei tulajdonát képező és a szentesi 1253. sz. telekjkvben 1589. hrsz. ai. I. t. 396. népsor számu 1000 frtra becsült ház, udvarterével s épületekkel, a felek kérelme folytán 1885. évi September 3-ik napján, a városház udvarán megtartandó nyilvános árverésen el fog adatni. A feltételek addig is Pataki Imre közgyámánál megtekinthetők.
Kelt Szentes város árvaszékének 1885. Julius 23-án tartott üléséből.
Sarkadi
elnök.

Sarró Gyuláné
III-ik tized 243 számu háza előnyös feltételek mellett eladó.
Sóos Janosnak
a szegvári ut mellett 9 első oszt. földje — tanyaépülettel együtt — egészben vagy részletekben is eladó. A föltételek iránt értekezni lehet a helyszínen. — 3
Jurenák Ede örökösei
lapistói tanyaföldjük f. évi szent Mihály nap-tól kezdve haszonbérbe kiadó. Értekezni lehet Fekete Márton megyei főjegyzővel.
Továbbá
ÖZV. JURENÁK EDENÉ
piactéri házánál egy nagy MAGTÁR, egy bolt-helyiség s egy két szobás lakás bérbe kiadó.

VIDATS-EKÉK.
Vidats-féle egyéb gépek s azok pótrészei
ezentul az eredeti Vidats-féle minták (modell) szerint csakis az alábbirt gyárban kaphatók, mely az összes mintákat a Vidats-féle csődtömegtől megszerelve, azokat gyártja is.
A SCHLICK-féle vasöntöde és gépgyár
részvénytársaság gazdasági osztálya.
KÖZPONTI IRODA:
Budapest, váci-körut 57. szám.

Harkányi GYÓGYFÜRDŐ. **HARKÁNYI GYÓGYFÜRDŐ**. Harkányi GYÓGYFÜRDŐ.
MAGYARORSZÁG — BARANYAVÁRMEGYÉBEN.
Füüdőidény május 1-től szeptember 31-ig.
Habár ezen fűrdő hírneve oly hosszú évek lefolyása óta számtalan kiváló gyógyeredményei által meg is lett alapítva, mégis a fűrdőigazgatóság sok évi tapasztalat alapján kijelentheti, hogy ezen csodaszertű gyógyforrásnál ezerek és ezerek a legmakacsabb és legnehezebb betegségekben is egészségüket és épségüket visszanyerték, a miért is a legnagyobb elismerést érdemli.
E fűrdő a maga nemében egyedüli; minden más, akár beltöldi, akár külföldi hason gyógyforrást gyógyhatás tekintetében felülmul; a mit különben az évről-évre szaporodó vendégek száma is bizonyít.
Ezen 50° R természetes meleg ártézi kénforrás kitűnő gyógyítási hatással bír csuzos, köszvény, görvély, idült bőrkütegekre, aranyér, nőbántalmakra, fogamzási hiányok, sebzések, daganatok és higanyos gyógyszerek által okozott mérgezésekre, továbbá máj-, lép-, általán mirigy-daganatokra, nehéz hallás, idült szembajok és ivarszervi bántalmak ellen.
Az utazásra ajánlható a Budapest pécsi vasut, vagy Déli vasut budapest-kanizsa-barcai vonala, állomás: Pécs, alföldi vasut Eszéken át Villányig, Mohács-pécsi vasut, állomás: Villány.
Posta és távirtd-állomás.
Bővebb tudósítást a legnagyobb készséggel Dr. HELLER JÓZSEF rendes fűrdő- orvos nyújt.
Harkány, 1885. 11—12
Harkányi GYÓGYFÜRDŐ. **A fűrdő igazgatóság.** Harkányi GYÓGYFÜRDŐ.

TÜZIFA
eladás.
A Tiszánál következő tüzi ölfáink vannak eladók u. m.
hámozott cserfa,
gömbölyü körisfa,
bükfa, hasábos cserfa,
tölgyfa, hasábos gyertyánfa.
Az eladással Dószai Ignác csőszünk van megbizva, aki árjegyzékünket is elő fogja mutatni.
szén } kovácsoknak,
} szoba fűtéshez,
} csépléshez
üzleti telephükön mindenkor készletben van.
Szentes, aug. hó.
Tisztelettel
Lázár és Sonnenfeld.

Budapesti kiállítás **SORSJEGYEK** a 1 ft.
Főnyeremény **100.000 ft.**
20.000 ft.
10.000 ft.
5000 ft értékben stb.
4000 nyeremény
Az 1885-iki budapesti országos kiállítás sorsjegy-kezelősege Budapest, Andrássy-ut 43.
Sorsjegyek kaphatók ezen lap kiadóhivatalában.